Козловська І.М., Тюфтій О.В.

РОЛЬ СИМУЛЯЦІЙНОЇ МЕДИЦИНИ У ФОРМУВАННІ ПРОФЕСІЙНИХ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ МАЙБУТНІХ ХІРУРГІВ

Актуальність

Сучасна хірургія характеризується високою складністю оперативних втручань, упровадженням інноваційних технологій та підвищеними вимогами до безпеки пацієнтів. Традиційні підходи до підготовки майбутніх хірургів мають певні обмеження щодо можливостей безпечного відпрацювання практичних навичок. У зв'язку з цим симуляційна медицина посідає важливе місце в сучасній медичній освіті.

Мета роботи

Визначити роль симуляційного навчання у формуванні професійних компетентностей майбутніх хірургів.

Матеріали та методи

Аналіз сучасних підходів до використання симуляційних технологій: тренажери, манекени, клінічні сценарії. Розглянуто формування практичних навичок, клінічного мислення, комунікації та командної взаємодії. Використано багаторазове відпрацювання, оцінювання за чек-листами та структурований дебрифінг.

Основна частина

Симуляційне навчання дає змогу відтворювати клінічні ситуації різного рівня складності, багаторазово відпрацьовувати медичні маніпуляції та формувати алгоритми дій у стандартних і невідкладних ситуаціях.

Використання тренажерів, манекенів, комп'ютерних симуляцій і віртуальної реальності сприяє розвитку моторних навичок, клінічного мислення та здатності приймати обґрунтовані рішення.

Особливе значення має відпрацювання навичок контролю кровотечі, реанімаційних заходів, допомоги при травмах і гострих хірургічних станах.

Симуляційна освіта сприяє розвитку командної взаємодії, комунікації, лідерства та ефективної роботи в умовах дефіциту часу.

Багаторазове тренування формує впевненість у власних професійних можливостях і сприяє кращій готовності до клінічної практики.

Переваги симуляційної медицини

- Безпечне формування навичок
- Підвищення рівня підготовки
- Розвиток клінічного мислення
- Формування командної взаємодії

Висновки

Симуляційна медицина є важливим інструментом підготовки майбутніх хірургів, який забезпечує безпечне формування та вдосконалення практичних навичок, клінічного мислення й командної взаємодії. Її систематичне впровадження в освітній процес сприяє підвищенню якості професійної підготовки майбутніх лікарів і формуванню культури безпеки пацієнтів.